

Dia 01

190512 - Jeffa - Uit de kuil van het graf - Ps 40

Uit het gebedenboek van Jezus

Intro: Goedemorgen!

We zitten in de dagen tussen Pasen en Hemelvaart.

In de Bijbel een periode van verschijningen van Jezus.

Is het jullie wel eens opgevallen dat die verschijning iets vreemds hadden, namelijk dat Jezus vaak eerst niet herkend wordt? Maria dacht dat Hij de tuinman was, de Emmaüsgangers wandelden een uur met hem zonder hem te herkennen, de discipelen bij het meer durfden niet te vragen wie Hij was want ze wisten dat Hij het was!

Wat zit daar achter?

Laat ik jullie deze insteek geven: Jezus wil zich na de opstanding steeds weer verrassend nieuw aan je openbaren. Hij wil, zich openbarend, groeien in je jouw leven.

Je mag steeds weer nieuwe mooiere, nog mooiere aspecten van Hem leren.

Je mag Hem steeds beter leren kennen en daartoe verrast Hij je in zijn openbaring.

Sta je open vandaag ook weer verrast te worden door Jezus? Door Vader Zoon en Geest.

Mag Jezus vandaag groter worden dan het doosje waar we hem steeds weer in proberen te stoppen

Okay dan wil ik met jullie lezen Psalm 40 - en ik noem dat uit het gebedenboek van Jezus, zoals de Psalmen vaak genoemd worden

Dia 02

Psalm 40: *¹Voor de koorleider. Van David, een psalm.*

²Vol verlangen heb ik op de HEER gewacht en hij boog zich naar mij toe, hij heeft mijn roep om hulp gehoord.

*³Hij trok mij **uit de kuil van het graf**, uit de modder, uit het slijk. Hij zette mij neer op een rots, een vaste grond voor mijn voeten.*

⁴Hij gaf mij een nieuw lied in de mond, een lofzang voor onze God. Mogen velen het zien vol ontzag en vertrouwen op de HEER.

Dia 03

⁵Gelukkig de mens, die vertrouwt op de HEER en zich niet keert tot hoogmoedigen, tot hen die verstrikt zijn in leugens.

⁶Veel wonderen hebt u verricht, veel goeds voor ons besloten, HEER, mijn God. Niemand is te vergelijken met u!

Wil ik erover spreken, ervan verhalen, het is te veel om op te sommen.

⁷Offers en gaven verlangt u niet, brand- en reinigingsoffers vraagt u niet.

Dia04

Nee, u hebt mijn oren voor u geopend ⁸en nu kan ik zeggen: 'Hier ben ik, over mij is in de boekrol geschreven.'⁹Uw wil te doen, mijn God, verlang ik, diep in mij koester ik uw wet.

¹⁰Wanneer het volk bijeen is, spreek ik over uw rechtvaardigheid, ik houd mijn lippen niet gesloten, u weet het, HEER.

*¹¹Ik zwijg niet over uw goedheid, maar getuig van uw trouw en uw hulp.
In de kring van het volk verheel ik niet hoe liefdevol, hoe trouw u bent.*

Dia 05

¹²U, HEER, u weigert mij uw ontferming niet, uw liefde en uw trouw zullen mij steeds bewaren

¹³ook nu rampen mij omringen, talloos vele, nu mijn zonden mij achtervolgen en ik geen uitweg zie, nu ze talrijker zijn dan de haren op mijn hoofd en de moed mij is ontzonken.

*¹⁴Wil uitkomst brengen, HEER,
HEER, kom mij haastig te hulp.*

Dia 06

¹⁵Laat beschaamd en vernederd worden wie mij naar het leven staan, met schande terugwijken wie mijn ongeluk zoeken, ¹⁶van schaamte verstommen wie de spot met mij drijven.

¹⁷Wie bij u hun geluk zoeken zullen lachen en vrolijk zijn, wie van u hun redding verwachten zullen steeds weer zeggen: 'Groot is de HEER.'

¹⁸Ik ben arm en zwak, Heer, denk aan mij, U bent mijn helper, mijn bevrijder, mijn God, wacht niet langer.

Dia 07

De Psalmen worden ook wel het gebedenboek van Jezus genoemd.

Of Jezus nu echt gebruik maakte van een gebedenboek, als een soort dagboekje, betwijfel ik maar, als Jezus uit de Oude Schriften citeert, citeert Hij het meest uit de Psalmen en daarna uit de Profeet Jesaja.

Deze Psalm vertelt ons het goede Nieuws van Jezus - "Hij trok mij uit het graf".

Deze Psalm kun je lezen alsof het Jezus betrof.

Maar je kunt deze Psalm ook lezen alsof het jouzelf betreft.

Ik raad jullie aan thuis deze psalm nog eens te mediteren: eerst als een gebed van Jezus en dan als een gebed van onszelf.

Met die insteek gaan we door de Psalm heen.

Dia 08

De kuil van het graf

vers 3: *Hij trok mij uit de kuil van het graf,*

De kuil of de put, de kuil van het graf is een wederkerend begrip in de Bijbel:

Heel bekend zijn de geschiedenissen van Jozef die door zijn broers in de put wordt gegooid, Daniel, de profeet die veroordeeld wordt tot de leeuwenkuil

Jeremia, die profeteerde dat Jeruzalem zou vallen werd in een put, een droogstaande

waterkelder, gegooïd.

Weinigen van ons zullen ooit in een letterlijke put geworpen zijn; maar we kennen allemaal wel de uitdrukking "in de put" zitten.

En het lied: "Toen ik in de put zat, trok Hij mij er uit", wordt in veel kerken met enthousiasme gezongen.

Het is een wederkerend begrip, dat zijn climax vindt in Jezus die door ons in de diepste put - Sheol -, geworpen werd en ons dat vergaf en daarmee het kwaad door liefde overwon.

Ook zullen weinigen van ons ooit in een letterlijke put geworpen zijn; we kennen allemaal wel de uitdrukking "in de put" zitten.

Dia 09

Wat is die kuil, put, graf?

Mensen werden in de put gegooïd, zodat ze *vergeten* konden worden, of hun het *zwijgen* opgelegd kon worden.

Jozef moest zijn mond houden over zijn bevoorrechte positie.

Daniël moest uit de weg geruimd worden omdat hij de beste rijksbestuurder was en zijn collega's hem niet konden luchten.

Jeremia mocht niet langer profeteren en werd in een waterkelder geworpen.

Wij gooien mensen in een put als we ze niet willen horen, kunnen zien of luchten: we willen ze vergeten, uitbannen. Of zoals dat wel gezegd wordt: dood verklaren.

Maar dit is het evangelie voor u en mij: Wanneer wij door iedereen vergeten worden, in de steek gelaten worden, ziet God ons en komt ons tegemoet.

Zelfs wanneer je doodverklaard wordt!

vers 15 zegt: *15Laat beschaamd en vernederd worden wie mij naar het leven staan, met schande terugwijken wie mijn ongeluk zoeken, 16van schaamte verstommen wie de spot met mij drijven.*

De spot met iemand drijven.

lachen om iemand ellende ellende!

De broers van Jozef lachten - tot ze voor zijn neus stonden.

De vijanden van Jeremia lachten toen hij in de waterkelder werd geworpen.

De collega's van Daniël lachten en dacht van hem af te zijn toen hij in de leeuwenkuil werd geworpen.

Satan en zijn demonen lachten toen Jezus aan het kruis ging.

Wij de mensen, om religieuze, politieke en economische redenen maakten hem belachelijk als koning. Bespotten hem en daagden hem en God uit om van het kruis af te komen.

Maar Jezus geloofde dat God hem zelfs uit de diepste put - de hel - zou trekken.

Jezus geloofde dat God de Vader hem niet in de steek zou laten. "Vader!! in uw handen beveel ik mijn geest" en de Vader liet Jezus niet uit zijn handen vallen.

Vader God deed alle tegenstanders verstomd staan door Jezus uit de dood te laten opstaan!

vers 17: *17Wie bij u hun geluk zoeken zullen lachen en vrolijk zijn, wie van u hun redding*

verwachten zullen steeds weer zeggen: 'Groot is de HEER.'

Maar dan...

Dan staat er in vers 7 iets raars; iets dan ons van de wijs kan brengen. Maar wel alles te maken heeft met hoe Vader God Jezus uit de dood deed opstaan en hoe jij en ik opstandingsleven ontvangen..

Dia 10

Hoe redt Vader God Jezus en ons?

7Offers en gaven verlangt u niet, brand- en reinigingsoffers vraagt u niet.

Dat is knap gevaarlijk van de Psalmist om zoiets neer te pennen.
God verlangt geen brand- en reinigingsoffers?

In Exodus en Leviticus staat heel nauwkeurig hoe God wil dat er offers gebracht moeten worden. Hoe God het offerritueel instelt. En dus hoe God offers verlangt voor genoegdoening.

Dat is de wet van God. God verlangt offers, brandoffers en reinigingsoffers (of verzoenoffers)
Dat staat heel duidelijk in de wet en in de Bijbel.

En dan een paar honderd jaar later schrijft David, Psalmist - dat verlangt u niet!

Verlangt God offers, ja of nee?

Wat moet je daarmee?

Heel moeilijk als je de Bijbel als één coherent wetboek ziet, want dan spreekt de Bijbel zich zelf hier tegen. En dat gebeurt meer in het Oude Testament. Dus hoe moet ik daar mee omgaan?

Mijn advies: kom uit het naïef lezen van de Bijbel, met name het Oude Testament!

Groei in het lezen en begrijpen en kom uit dat idee dat het Oude Testament een lang éénstemmig geheel is. Want dat is het OT niet.

Het Oude Testament is geen eenstemmig wetboek. Het Oude Testament kent een eenstemmige wet, profetieën, proza, verhalen en boven alles een geschiedenis die naar Jezus toewerkt. Het Oude Testament is veel meer een proces boek.

Een geschiedenis die naar Jezus toewerkt en zijn extase, ontknoping, krijgt in het openbaar worden van Jezus. Een proces waarin wij steeds weer worden verrast!

De Bijbel naar Jezus toe lezen, maakt het lezen van het Oude Testament zo veel gemakkelijker.

Hebr.1:1 zegt het heel duidelijk: *1Op velerlei wijzen en langs velerlei wegen heeft God in het verleden tot de voorouders gesproken door de profeten; 2nu, aan het einde van de tijd, heeft Hij tot ons gesproken door zijn Zoon.*

Dus laten we de vraag scherp stellen: Verlangt God offers?

Nog scherper: verlangt God een offer voor zonden, dat is in deze vertaling het reinigingsoffer?

Dat hangt er van af wie je het vraagt!

De Thora, de Wet, en de priesters zeggen JA! Natuurlijk verlangt God offers.

David, Psalmist hier, en enkele profeten zeggen later: Nee!!

Dia 11

God verlangt geen offers!

Hosea zegt zelfs brutaal: 6:6 *Want liefde wil ik, geen offers; met God vertrouwd zijn is meer waard dan enig offer.*

Overigens een tekst waaraan Jezus zelf refereert:

Jezus in Mattheus 9: 13:

¹³Overdenk eens goed wat dit wil zeggen: "Barmhartigheid wil ik, geen offers."

Dus naar wie gaan we luisteren? Leviticus, de Psalmist, Hosea, Jezus?

En in deze vraag zie je ook het antwoord hoe je met name het Oude Testament kunt lezen. Niet als twee teksten die in tegenspraak met elkaar zijn, maar als een progressie of een proces naar Jezus toe.

Een proces van dichter naar Jezus toe groeien.

Dia 12

Let op onze psalm:

⁷Offers en gaven verlangt u niet, brand- en reinigingsoffers vraagt u niet.

Nee, u hebt mijn oren voor u geopend ⁸en nu kan ik zeggen:

en op basis daarvan zegt de psalmist:

'Hier ben ik, over mij is in de boekrol geschreven.' ⁹Uw wil te doen, mijn God, verlang ik, diep in mij koester ik uw wet.

Uw wet! Waar vindt de psalmist de wet? In Leviticus? Nee, diep in mij. Diep in zijn hart.

Jer..... 31:33: *Maar dit is het verbond dat ik in de toekomst met Israël zal sluiten – spreekt de HEER: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en hem in hun hart schrijven. Dan zal ik hun God zijn en zij mijn volk.*

Geen tegenspraak maar een proces van wat God hoe God Jezus redt en hoe Hij ons redt en hoe wij naar de wereld mogen uitreiken.

Het rituele offer heeft weinig te doen met het hart van God.

Maar vindt zijn noodzaak in de wet en het aanwijzen van een zondebok, om daarmee menselijk bloed te sparen.

Laat me dat even helder uitleggen:

God leidt het volk uit Egypte om Hem te aanbidden en zegt: dan zal Ik uw God zijn en jullie mijn volk! (dat is een terugkerend verlangen van God in de gehele Bijbel)

God leidt zijn volk uit om omgang en gemeenschap met zijn volk te hebben.

Maar dan komt God op de berg en zeggen de mensen... Nee, we durven niet... Mozes ga jij maar en alles wat God ons opdraagt zullen wij doen!

Wij willen wel een relatie met God maar dan een van duidelijk ik doe dit en dan doe jij dat. van Wettelijke afspraken - de Wet. De Wet die op ons verzoek door Mozes is gekomen.

De wet openbaart de zonde en de wet vraagt om oordeel en straf. (Rom 5, 5 en 7)

En dus stelt God een zondeoffer om tijdelijke vrede te brengen. Ieder jaar weer opnieuw.

En dus wordt Jezus voor de Wet een offer voor onze zonde!

De wet eist oordeel en straf!

Niet God!

De wet met haar oordeel komt door Mozes, maar genade en goedheid door Jezus, die God

is.
God reageert in liefde en barmhartigheid.
Oordeelt God dan helemaal niet?
Jazeker wel, maar niet op basis van de Wet.

2x citeert Jezus Hosea: *"Barmhartigheid wil ik, geen offers." Mat 9:13 en 12:7.*

En in het boek Hebreëën doet Jezus er nog een schepje boven op!

Dia 13

Als de schrijver het hele systeem van de wet heeft uitgelegd in zijn brief komt hij tot dit vers: Hebreëën 10:5:

⁵Daarom zegt Christus bij zijn komst in de wereld: 'Offers en gaven hebt u niet verlangd, maar u hebt mij een lichaam gegeven; ⁶brand- en reinigingsoffers behaagden u niet. ⁷Toen heb ik gezegd: "Hier ben ik", want dit staat in de boekrol over mij geschreven: "Ik ben gekomen, God, om uw wil te doen."'

Let op wat de Hebreëën schrijver zegt! Hij citeert ook Hosea maar zegt, dat Jezus dit zegt!
En dan nog wel bij zijn komst in de wereld, bij zijn incarnatie.
Bij zijn vlees wording, Bij zijn identificatie met ons vlees, bij zijn omarming van de zonde van de mensheid. Die Hij gedragen heeft, zonder zelf te zondigen.

En die Jezus heeft jouw en mijn zonden aangetrokken, omarmt en meegenomen aan het kruis - en de straf van de wet - niet van God - ondergaan.

Jezus heeft zijn bloed niet vergoten voor God. God vroeg dat niet. Wat Gods wil was aan het kruis: barmhartigheid door vergeving!
Jezus vergoot zijn bloed alleen en alleen maar voor jou en mij en droeg de straf die de Wet op Hem gelegd heeft.
En die straf was de dood en hel en zo nam Jezus onze zonden naar de hel in het geloof dat Vader God zijn Zoon niet los zou laten in het oordeel (want dat oordeel is goed!), maar tegemoet zou komen in zijn liefde en barmhartigheid. En daar in de hel kwam Jezus. En Vader en de Geest zeiden: Dan willen wij daar ook zijn!
En de hel en de aarde schokte bij het aanzien van zo veel liefde die de zonden vergaf!
Een liefde die sterker is dan de dood.

Dia 14

Op Goede Vrijdag spannen samen: de religie (Kajafas), de politiek (Pilatus), de economie (Herodes) en het volk, jij en ik, en alle machten uit de hel, die een zondeoffer eisten - die bloed wilden zien.

En wij hebben hem gemarteld en geofferd en zijn bloed laten vloeien, maar in die grootste zonde, wanneer de schepsels haar eigen schepper doodmartelen tot zondebok maken, spreekt Jezus Vaders wil uit: "Vader vergeeft het hun!" En Vader vergaf.
Dáárom vinden wij vergeving in zijn bloed.

Psalm 40 laat ons zien dat Jezus dood was geen godsdienstige rituele slachting of offer was, maar een demonstratie van Vaders liefde en barmhartigheid dat hij zelfs de martelgang van zijn eigen Zoon door ons vergeven heeft!

Jezus vergoot zijn bloed niet om Vaders vergeving te kopen, maar Hij vergoot zijn bloed om Vaders liefdevolle vergeving te belichamen.
Zoals Hij ons in de incarnatie belichaamt, omarmt, zo belichaamt, omarmt Hij aan het kruis

Vaders liefde en barmhartigheid tot in de dood.

Dus Jezus maakt een eind aan het oordeel van de wet, opdat wij de wil van de Vader belichamen:

De liefde van God de Vader, uitgedrukt in barmhartigheid, vergeving en aanvaarding.

Dat mogen wij omarmen, belichamen: "Hier ben ik! om uw wil te doen Vader!"

Vader wil zijn verlangen, zijn liefde, laten incarneren door jou en mij.

"Hier ben ik! om uw wil te doen Vader!"

"Uw barmhartigheid, Uw liefde, Uw vergeving, Uw goedheid, te belichamen naar anderen".

Amen